

Barn och unga i familjehem

Socialstyrelsen har inlett ett projekt ”Barn och unga i familjehem” som syftar till att förbättra förhållanden för barn och unga placerade i familjehem och utfallet av denna insats. Detta ska göras med hjälp av Socialstyrelsens olika verktyg såsom föreskrifter, allmänna råd, handbok och kunskapsstöd.

I oktober 2010 skickade Socialstyrelsen ut en enkät riktad till familjehemsföräldrar och representanter för organisationer som engagerar sig i frågor som rör barn placerade i familjehem. De ville veta vilka problem vi ser i relation till socialtjänstens arbete, vilka behov vi anser finns och om vi har förslag till förändringar - och det har vi naturligtvis! Vi hade knappt två veckor på oss, lite kort om tid alltså, för att få med så många synpunkter som möjligt mailade vi ut denna enkät till de medlemmar som angivit sina mailadresser.

Här följer Socialstyrelsens frågor och de synpunkter och förslag som FaCOs styrelse skickade in den 1 november, 2010. Dokumentet grundar sig på samlade erfarenheter från våra utbildningar, frågor till vår medlemstelefon, kansliet och övriga styrelsen.

Utredning och val av lämpligt familjehem samt hur placeringen inleds:

Problem:	Förslag till förbättring:
<p>Många familjehem har erfarenhet av att inte bli utredda innan barn placeras. Det förekommer sällan matchningar utan många barn/ungdomar placeras akut i outhärdade och outhärdade familjehem.</p> <p>Kommunernas ekonomi ska inte avgöra vilken vård/insats barnet/ungdomen får.</p>	<p>För att utredningarna ska vara likvärdiga ska alla kommuner göra utredning enligt BBIC. Familjehemmen ska erbjudas extern handledning och/eller mentorer i form av erfarna familjehem.</p> <p>En nationell familjehemsbank med outhärdade familjehem.</p> <p>All ersättning till familjehem ska betalas av staten på samma sätt som insatser av LSS görs idag.</p>
<p>Socialtjänsten utreder sällan barnets/ungdomens verkliga behov.</p>	<p>Före placeringen ska barnet ha genomgått en basutredning på BUP, PBU, och ha läkarundersökts. Ögon- hörselkontroll,</p>

	vaccinationer och ev. allergier ska vara utredda före placeringen.
Vid omplacering av barn från ett familjehem till ett annat förbjuds ofta familjehemmen att ta kontakt med varandra. Detta leder till att vunna erfarenheter om den placerade går förlorat och det nya familjehemmet gör samma misstag som det första eller tidigare familjehem gjort.	Om en placering ska flytta till annat familjehem ska det ske med "öppna kort". Gamla familjehemmet ska om möjligt delta i överflyttandet till det nya hemmet.
Nu placeras svåra barn i utbildade familjehem. Detta kan leda till sammanbrott och till en stor osäkerhet för både den placerade och familjehemmet	Alla familjehem ska ha fått en riktig grundutbildning före placeringen. Den ska innehålla det juridiska omkring placeringen. Rättigheter och skyldigheter och vad familjehemmet ansvarar för i vården och vad som ligger på Socialtjänsten. En del i utbildningen ska innehålla det praktiska omhändertagandet av placeringarna. Information om diagnoser och hur man bemöter barn och föräldrar med funktionsnedsättningar som t.ex. utvecklingsstörning eller vad som gäller i det aktuella fallet, anknytning och hur man bemöter barn i kris. Även hur man hårbärgerar föräldrarnas sorg och förtvivlan att ha blivit fråntaget sitt barn.

Planering och genomförande av vården:

Problem:	Förslag till förbättring:
Många familjehem får alltför sent i placeringen, eller inte alls något avtal eller genomförandeplan.	Genomförandeplanen ska skrivas med greppbara tydliga delmål och ett långsiktigt mål. Både avtal och genomförandeplan ska revideras under de tre närmaste månaderna efter placeringen då familjehemmet lärt känna placeringen och fått se lite av placeringens behov, brister och styrkor. Genomförandeplanen ska skrivas med vårdnadshavare, socialtjänsten, familjehemmet och om möjligt den placerade tillsammans.
En del föräldrar har svårt att acceptera att deras barn placerats i	Om det är möjligt ska den som ska placeras göra flera besök i

<p>familjehem. Ofta placeras de frivilligt av föräldrarna, bakom ligger ett hot om att det kommer att utredas om ett LVU om de inte frivilligt går med på placeringen.</p> <p>Efter att barnet placerats saknar ofta föräldrarna ork att upprätthålla kontakten med barnet. Ofta låter de sin vrede gå ut över familjehemmet eller barnet/ungdomen.</p>	<p>familjehemmet innan placeringen. Även vårdnadshavare eller den som den placerade bott hos ska om möjligt också besöka familjehemmet.</p> <p>När barnet/ungdomen placerats ska föräldrarna i ett inledningsskede få mycket hjälp för att kunna upprätthålla kontakten med den placerade.</p>
<p>En grupp föräldrar har funktionsnedsättningar som t.ex. utvecklingsstörning i olika grad som gör att det kan uppstå svårigheter. Dessa personer är ofta "barn" själva i många avseenden men står ändå som vårdnadshavare till barnen där det dessutom ofta handlar om "frivilliga" placeringar. Vi har familjehem som lever med detta år ut och år in. Föräldrarna har formellt rätt att bestämma om sådant de egentligen inte har förmågan till att förstå.</p> <p>Det blir dessutom extra komplicerat när barnet också har sina funktionsnedsättningar som behöver beaktas, det kan handla t.ex. om problematik kring distanslöshet, extra behov av trygghet och övervakande.</p>	<p>Här behöver socialsekreterare vara extra utbildade och kunniga i hur man förstår och behandlar personer med utvecklingsstörning. Det behövs modiga socialsekreterare som vågar "ta" i dessa frågor så att det blir en öppen dialog där familjehemmen får det stöd de behöver.</p> <p>Föräldrarna behöver professionell hjälp med sin problematik så att familjehemmen kan använda sin tid och energi till barnets behov.</p> <p>Här är det extra känsligt med många byten av de professionella personer som ska finnas med vid umgängen etc., de personer som barnet ska förhålla sig till. Vi har familjehem som räknat till 13 personer under de första fem åren (kontaktpersoner till föräldrar, familjebehandlare, socialsekreterare, gode män som oavbrutet byts ut). Då kan det dessutom vara så att barnet sedan det fötts fått passera ett par hem innan det fått landa i det familjehem det ska vara – det blir mycket för ett litet barn de första månaderna av sitt liv.</p>
<p>Vi får ofta frågor om vad som är skälig ersättning för uppdraget och vad som omkostnadsersättningen ska räckta till. T.o.m. har vi fått frågor från socialtjänstemän som utreder familjehem om det finns några normer för ersättningen och var man kan hitta dem. En jurist ringde och frågade samma sak efter att ett familjehem vänt sig till honom. Familjehemmet hade inte fått ta del av SKL:s rekommendationer.</p>	<p>Barnet ska vara utrustat för den årstid som barnet placeras i. Det förekommer ofta nu att familjehemmet inte får utrustningsbidrag. Det ska tydligt informeras om vad som löpande ska ingå i omkostnadsersättningen och vad som kan sökas extrapengar till. Arvodet ska anpassas efter svårigheten med barnet och/eller föräldrarna, familjehemmets utbildning och resurser att kunna ta hand om placeringen på ett bra sätt. Ersättning för inkomstbortfall ska betalas ut så länge som placeringens svårigheter och behov av att ha någon vuxen hemma kvarstår. Om ett familjehem har jobbat bra och "lyckats" med sin placering så att uppdraget blivit</p>

	lättare och mindre arbetskrävande ska inte kommunen kunna gå in och sänka arvodet.
--	--

Uppföljning, bl.a. hur barnets känslomässiga behov, umgänge med föräldrar och nätverk, skolgång, fysiska och psykiska hälsa tillgodoses:

Problem:	Förslag till förbättring:
<p>Ett stort problem för de familjehemsföräldrar som vänder sig till oss är att placeringarna mår så dåligt inför och efter umgänge. De har oftast inte fått någon möjlighet till bearbetning av sina traumatiska upplevelser om de utsatts för slag och hot, sexuella övergrepp eller där våld förekommit i hemmet. De kan uppvisa svåra psykiska och fysiska störningar i samband med umgängen.</p>	<p>Det ska alltid vara barnets behov av föräldern som ska gälla, inte förälderns behov av barnet. Placeringarna ska få all tillgänglig hjälp att komma igenom sina upplevelser för att någon gång kunna ta upp kontakten med föräldrarna. Till umgänge kan också kontakt på telefon eller i brev räknas. Vid behov ska umgänge med tredje person och på neutral plats kunna prövas.</p>
<p>Många familjehem upplever att bara de sagt ja till placeringen och placeringen kommit i familjehemmets vård försvinner socialsekreteraren. De nås inte på telefon, svarar inte på mail osv.</p> <p>Många familjehem får inte heller besök av sin socialsekreterare var 6:e månad vid omprövningstillfället.</p>	<p>Det är i början av en placering det behövs täta samtal och möten med socialtjänsten. Många frågor kommer upp som kräver snabba svar. Vid omprövningen ska socialtjänsten vara tvungen att besöka familjehemmet, gå genom genomförandeplanen och revidera den samt ha ett enskilt samtal med placeringen. Om placeringen är yngre kan en lekstund med barnet där socialsekreteraren visar ett odelat intresse för barnet lägga grunden för en bra kontakt senare i placeringen. BBIC:s triangel ska vara grunden för samtalet vid omprövningen. Om detta följs skulle aldrig ett socialtjänsten vara osäker om hur placeringen mår och familjehemmet fungerar om anmälningar kommer in på familjehemmet.</p>
<p>Flera familjehemsföräldrar känner sig utlämnade och ensamma vid möten med socialtjänsten, särskilt om meningsskiljaktigheter uppstått. De nekas då att få ta med en utomstående person. Kommunen gömmer sig bakom tystnadsplikten. Socialtjänsten kan ha både två och tre personer med på mötet, men</p>	<p>Det ska kunna vara möjligt för familjehemsföräldrarna att ha med sig ett ombud vid möten med socialtjänsten. Den personen kan skriva på ett avtal om tystnadsplikt. Familjehemsföräldrarna ska kunna få träffa nämnden i ärenden som berör placeringen. Även om familjehemmen inte närvarar i nämnden bör det finnas</p>

<p>familjehemmet är ensamma. Likaså nekas de företräde i nämnden när familjehemmets ärende ska tas upp där.</p>	<p>en öppen dialog så att familjehemmen vet vad som framförs av socialsekreterarna till nämnden.</p>
<p>Familjehem klagar över att möten med socialtjänsten ofta är ostrukturerade utan förutbestämd dagordning. Detta gör det svårt att förbereda sig inför möten, att hänga med och att få med det man tycker är viktigt att ta upp. Ofta görs inga minnesanteckningar så att alla parter vet vad som avhandlats och bestämts. Barnperspektivet kommer lätt bort då socialsekreterare ofta representerar både barn, föräldrar och andra släktingar. Många familjehem har ingen erfarenhet av användning av oberoende ordförande.</p>	<p>Det är viktigt att socialtjänsten ser på familjehemmen som deltagare i "det tredelade föräldraskapet" så att de får komma till tals om det som är viktigt för dem i familjehemsuppdragen. Avsatt tid och dagordning skall vara tydliggjort innan möten. Barnperspektivet ska enligt BBIC bättre beaktas genom oberoende ordförande med goda kunskaper om barn och förhandling, som är vana att leda möten och ska kunna inta barnets perspektiv. Protokoll eller minnesanteckningar ska skickas ut till alla som deltagit på mötet.</p>

Stöd till barnet, de biologiska föräldrarna och familjehemsföräldrarna och hur samverkan mellan dessa parter och socialtjänst kan främjas:

Problem:	Förslag till förbättring:
<p>Omsättningen av socialsekreterare är alltför stor för att man ska kunna få förtroende för varandra. Vid varje byte av socialsekreterare försvinner en del av barnets historia. På en del socialkontor är omsättningen så stor att familjehemmet inte vet vem som handlägger ärendet.</p>	<p>Det ska alltid vara två handläggare i varje ärende. Det ska alltid skriftligt meddelas familjehemmet när någon tjänsteman på kommunen som är inblandad i ärendet slutar eller byter tjänst så att man vet vem som är handläggare. Barnet ska ha en egen barnsekreterare som har utbildning och stor kännedom om utsatta barn. Föräldrarna ska ha en egen socialsekreterare.</p>
<p>Efter kontorstid vet inte familjehemmen vart de ska vända sig om något akut händer med placeringen</p>	<p>En telefonlista upprättas vid placeringen med telefonnummer och telefontider till handläggare och till nämndens ordförande. Även telefonnummer till socialjourer och till föräldrarna ska ingå där.</p>
<p>I ärenden med föräldrar och barn med utvecklingsstörning behövs det extra mycket stöd av personer som är utbildade och</p>	<p>Här behöver man "tänka till" på ett nationellt plan hur man bäst förhåller sig till dessa ärenden. Det vore önskvärt att man tar hjälp</p>

<p>kunniga inom detta område. I verkligheten blir det godtyckligt beroende av enskilda socialsekreterares bedömningar där föräldrars rättigheter och släktingars påtryckningar ibland styr.</p>	<p>av exempelvis Habiliteringen som har utbildad personal som kan dessa frågor så att de får möjlighet att komma till tals för att hjälpa till. I de fall där det tidigt bedöms omöjligt för föräldrarna att kunna ta hem barnet bör vårdnadsöverflyttning diskuteras tidigare än efter tre års placering.</p>
---	--

Trygghet för de barn som behöver en långsiktig placering:

Problem:	Förslag till förbättring:
<p>Barnets behov ska alltid vara i centrum. Nu används 3-årsregeln för Vårdnadsöverflyttning till familjehem alltför sällan</p>	<p>Tre-årsregeln ska tillämpas och frågan ska tas upp vid varje omprövningstillfälle. Placeringskommunen ska ha ansvaret för stöd, råd och handledning till familjehemsföräldrarna och barnet, och även för ersättningen till familjehemmet som ska finnas även efter en vårdnadsöverflyttning. Är placeringen i tonåren ska även denne kunna ansöka om att bli vårdnadsöverflyttad.</p>
<p>Nu försöker placerande kommuner flytta över ärendet till den kommun där vårdnadshavare är skriven av <u>ekonomiska</u> skäl.</p>	<p>Den kommun som utrett och placerat barnet/ungdomen ska ha kvar ansvaret för placeringen hela vistelsetiden i familjehemmet. Föräldrarna byter av olika anledningar ofta kommun och det finns risk för att barnets trygghet och historia försvinner.</p>
<p>Anknytningsprocessen pratas det aldrig om inför en placering. Familjehemsföräldrarnas och de placerade barnens känslor och bindning till varandra verkar det som att man bara ska kunna trycka av på en knapp när barnet flyttas. Vi ska ta till oss barnen som våra egna, men kunna släppa iväg dom och avsluta utan att ha egna känslor. Biologiska föräldrarna kan få hur många chanser som helst och barnen får aldrig möjlighet att känna tillhörighet någonstans. Har de tur kan de få komma tillbaka till samma familjehem igen, men oftast flyttas de runt till olika hem.</p>	<p>I utbildningen för familjehemmen ska det tas upp nödvändigheten av att barn får en känslomässig anknytning till familjehemsföräldrarna. Har inte föräldrarna klarat upp sin situation inom tre år ska en vårdnadsöverflyttning prövas. Om inte familjehemmet vill ta över vårdnaden ska annan särskild vårdnadshavare utses. En hemtagningsbegäran ska inte kunna få göras hur många gånger som helst och inte heller var sjätte månad. Förhållandet i föräldrahemmet ska vara minst lika bra som i familjehemmet och ska så ha varit under en lång tid för att påvisa stabilitet.</p>

Planering och genomförande av utslussning från familjehemmet:

Problem:	Förslag till förbättring:
<p>När våra biologiska barn flyttar ut till eget boende har de oftare möjlighet att få hjälp med att finna sig tillrätta i sin nya situation. De får kanske med sig möbler från det egna rummet och vi delar med oss av överblivet husgeråd mm. Våra placeringar har oftast inte samma möjligheter utan behöver både ett praktiskt stöd och psykiskt hjälp att komma tillrätta i sitt hem. Är de över 18 år kan det komma otrevliga överraskningar i form av kronofogdeskulder som vårdnadshavare orsakat dem i obetalda skolfoton mm.</p>	<p>Familjehemmet ska kunna få ha ersättningen kvar upp till tre månader efter utflyttning för att kunna stötta vid utslussningen och finnas kvar som ett stöd en tid därefter.</p>

Uppföljning efter avslutad vård i familjehemmet:

Problem:	Förslag till förbättring:
<p>Alltför många placeringar upplever en rotlöshet, att inte känna tillhörighet efter att placeringen upphört. Många av de placerade har NP-diagnoser som gör att de inte har den psykiska mognaden vid 18 - 20 års ålder utan behöver stöd och handledning många år till innan mognaden uppnåts. De far fruktansvärt illa under de åren och allt det familjehemmet byggt upp kan raseras.</p>	<p>Obligatorisk uppföljning upp till två år efter att insatsen avslutats. Speciellt om den unge skrivs ut till eget boende och inte har ett fungerande nätverk omkring sig.</p>

Är det några andra områden som borde uppmärksammas i projektet, te.x. i en handbok:

Problem:	Förslag till förbättring:
<p>Det finns inget samlat aktuellt dokument om familjehemsvården som tar upp alla sidor av familjehemsvården.</p>	<p>FaCO har en alltid aktuell handbok som ligger under hemsidan. För att få tillgång till handboken betalar man en engångsavgift och får en kod till handboken. Då kan man gå in i handboken och</p>

	skriva ut de sidor man vill ha, eller bara läsa den på nätet. Den uppdateras regelbundet och kommer att utökas med bilagor om bland annat NP- diagnoser. Hemsidan har adress: www.faco.nu
Många av de familjehem vi får kontakt med vet inte om att det ofta är nämnden som fattar för familjehemmet viktiga beslut. De vet heller inte om att de kan begära företräde i nämnden eller att de kan vända sig till socialsekreterarens chef eller verksamhetsansvarig.	Familjehemmen informeras om nämndens roll och om vilka som sitter i nämnden vid placeringstillfället.

Placerade barns skolgång har uppmärksammats som den viktigaste skyddande faktorn för utsatta barns långsiktiga utveckling. Finns det problem/behov i samarbetet mellan skolan/familjehemmet och socialtjänsten som ni vill uppmärksamma:

Problem:	Förslag till förbättring:
Vårdnadshavare måste godkänna t.ex. ansökan att flytta placeringen till särskola, privatskola eller till annan skolform samt till gymnasiet. Ofta har föräldrarna ingen vetskap, ibland inte förmåga, och insyn i hur barnets skolsituation är.	Om det inte är genomförbart att placeringen ska flytta hem inom rimlig framtid ska en vårdnadsöverflyttning föreslås även om inte treårsregeln börjat gälla.

De placerade barnens hälsa är också en aspekt som är viktig att uppmärksamma. Finns det något på detta område ni vill lyfta:

Problem:	Förslag till förbättring:
Ett stort problem som familjehemmen upplever är att vi som familjehem inte har rätt att söka utredning på BUP, att bestämma om vaccinationer mm. utan vårdnadshavares tillåtelse och påskrift. Ofta skyls placeringarnas beteendeproblem på den trassliga hemmiljön. Inte sällan har föräldrarna också diagnoser	Ett familjehem kan aldrig få en status som vårdnadshavare om inte en vårdnadsöverflyttning är gjord, därför så får många familjehem inte den hjälp de behöver från professionella eftersom det krävs vårdnadshavarens underskrift. En basutredning på BUP bör därför göras innan placeringen för att rätt hjälp och

<p>inom NP- området vilket försvårar för barnen. Som en förälder sa: ”vi upplevde aldrig att barnet hade så stora problem för vi är likadana allihop i vår familj”. Mamman, pappan och farmodern utreddes som vuxna och fick då samma diagnos som de två barnen och pappans syskon.</p> <p>Barnomsorgs- och skolpersonal har ofta liten förståelse och kunskap om vilka beteendeproblem placerade barn kan uppvisa. Placeringarna kan ha stora brister i samspel med andra liksom rena brister i uppfostran.</p>	<p>handledning ska kunna sättas in tidigt i placeringen.</p> <p>Fortbildning för skol- och barnomsorgspersonal.</p> <p>Familjehemsföräldrar ska få inbjudan till skolornas studiedagar när de tar upp ämnen som berör de familjehemsplacerade barn/ungdomarna som finns i kommunen.</p>
--	---

Övriga synpunkter:

Problem:	Förslag till förbättring:
<p>Som familjehem är man satt att ta hand om samhällets mest utsatta barn/ungdomar. De flesta som placeras har med sina familjer deltagit i många olika insatser innan det till slut blir ett omhändertagande och flytt till familjehem. Det kan ha haft hemmahosare under kortare eller längre tid, haft social plats på dagis, haft extra hjälp i skolan, haft social plats på fritids, pratat med kuratorer, varit kontakt med BUP.</p> <p>Med barnets/ungdomens tidigare erfarenheter möter vi barnet utan att alls känna till vad det varit med om tidigare i sitt liv. När det placeras hos oss förväntas vi göra underverk för placeringarna utan att ha de nödvändiga verktyg som behövs för att vi ska kunna göra ett bra jobb. Vi jobbar ofta <i>mot</i>, i stället för <i>tillsammans med</i> socialtjänsten. Vi tar hand om den placerade med hjärtat, öppnar vår familj och släkt för barnet och dess nätverk men har inget att säga till om. Våra synpunkter och kunskaper om barnets behov tas det ingen hänsyn till. Inte heller skola och barnomsorg lyssnas det på fast det är vi alla som dagligen finns nära den placerade och ser vilka behov den har.</p>	<p>Grundutbildning och fortbildning, träffar med andra familjehem, vuxna, biologbarn i familjehem och placerade barn/ungdomar. Handledning av utomstående kvalificerad handledare, inte från socialtjänsten. Vi ska delta i ett nätverk omkring barnet där föräldrar, lärare, rektor, kurator, psykolog, läkare, socialtjänst, andra för barnet viktiga personer och familjehem har ett gemensamt ansvar där barnet är placerat i centrum.</p> <p>Om placeringen av någon anledning måste avbrytas och barnet flyttas till ett annat familjehem eller hem till föräldrar ska detta <i>förberedas</i> väl. Vi har den senaste tiden fått kontakt med många förtvivlade fosterföräldrar som blivit fråntagna sina fosterbarn utan någon som helst utredning av familjehemmets lämplighet. Barnen har ryckts upp utan att få skolas ut från familjehemmet eller in i ett nytt familjehem. Det ska bara kunna ske om den miljö barnet vistas i har sådana brister att det är uppenbar livsfara för barnet att vistas där.</p> <p>Vi måste få en större ekonomisk trygghet. En placering = 1/2 -tidslön baserad på barnets behov. 1/2- tidslönen kan baseras på allt</p>

<p>Till detta kommer en väldigt otrygg social situation där vår ersättning godtyckligt sätts och inga trygghetsregler gäller för oss. Vi kan på en månad bli av med barn och ersättning och inte omfattas av A-kassa. Vi har inga <i>person</i>-försäkringar om vi blir skadade av våra placeringar. Om egendom förstörs kan vi få ersättning för självriskan. Vi har ingen fackförening som kan tillvarata våra behov. Arbetsmarknaden är tuff och tolererar inte upprepad frånvaro för att gå på socialtjänstmöten, BUP-kontakter, skolmöten och umgänge med placeringens biologsläkt. Ett familjehem hade under ett år över 60 kontakter utanför hemmet som gällde barnet.</p> <p>Vem ska i framtiden öppna sina hem för de barn som inte kan bo kvar i hemma?</p> <p>Vem vågar ge sig in denna otrygga värld? Kommer framtidens barn i behov av familjehem att bo i storfosterhem där familjehemsföräldrarna har en anställning som familjehemsföräldrar eller på HVB-hem med anställd personal?</p>	<p>från en undersköterskelön till yrken med högre lön. Ju större behov placeringen har och utifrån vilken lämplig utbildning familjehemmet har, desto högre ersättning. Vi ska ha försäkringar tecknade av placeringskommunen som garanterar ersättning vid personskador på familjehemsföräldrar eller familjehemmets andra barn och för olyckshändelser i familjehemmet eller på resa med den placerade.</p> <p>Vi ska kunna få känna att vi deltar i ett arbetslag omkring den placerade och att vi alla jobbar mot att placeringen ska få en trygg uppväxt och kunna utvecklas till en trygg ansvarstagande vuxen.</p>
--	---

<p>FaCO:s slutord:</p>
<p>Om alla kommuner, tjänstemän och politiker, följer de regler och lagar som finns omkring barn, BBIC, barnkonventionen, vårdnadsöverflyttning mm. så skulle familjehemsvården och de placerade barnens situation vara betydligt bättre än den är i dag.</p> <p>Styrelsen för FaCO, Familjevårdens Centralorganisation.</p>